

Μέσ' ἔς τοὺς δρόμους ξενυχτοῦσε

Δίχως πλέον νὰ ψηφᾶ.

Τὸν ὑπέφερα τὴν μίαν,

Τὸν ὑπέφερα ταῖς δύο,

Πλὴν διόρθωσιν κάμμίαν

Δὲν ἠμπόρεσα νὰ διῶ.

Τέλος πλέον μὴ μπορῶντας

Νὰ βαστῶ νὰ μ' ἀδικᾶ,

Τὸν λαλῶ χαμογελῶντας,

Καὶ τὸν λέγω φιλικά.

Διὰ τί τὴν συμφωνίαν

Καὶ τὸν ὄρκον του πατεῖ,

Καὶ μὲ ἀσυνείδησίαν

Ὅλην νύχτα περπατεῖ;

Ἔρως, λέγει, ἔς τὴν φιλίαν

Συνειθίζει νὰ ξεχνᾶ

Τὴν καλήν του συμφωνίαν

Καὶ τὸν ὄρκον του συχνά.

~~~~~

56. Εἰς βουνὸν ἐγὼ καὶ ὁ Ἔρως

Κ' ἡ ἀγάπη μου μαζί,

Κι ὁ Θεὸς καιρὸς ὁ γέρος

Ἀνεβαίναμεν πεζοί.